

НАМ ПИШУТЬ

СВІТОГЛЯД

Шановна редакціє «Світогляду»!

Надсилаю Вам свій вірш «Біля витоку Либеді», який був надрукований в газеті «Авіатор» 16 лютого 2004 р. №2(1368), а написаний на початку XXI століття.

Річка Либідь надихала і сьогодні надихає багатьох митців слова і пензля, не полишає думки і серця людські. Серед них **В. Підналий** «Батієва Гора», **Ю. Шербак** «Знаки», **Г. Чубач** «Міський туман», **М. Ігнатенко** «Білі лебеді», **Т. Коломієць** «Либідь», **В. Чемерис** «Нема де на Либеді коня напоїти», **А. Валентинов** «Лыбидь» та інші.

У виконанні гурту «Березень» і народної артистки України **Ніни Матвієнко** звучать в ефірі пісня **В. Криштофовича** «Либідь» на слова **О. Авагяна**, а також музична композиція «Наша Либідь» (музика **Є. Кривошлика**, аранжування **В. Іванцова**, слова **Л. Братіци**, у виконанні **Д. Барканова**) у відеокліпі «Три роки діяльності Фонду «Наша Либідь».

Написати вірш «Біля витоку Либеді» мене надихнула, по-перше, композиція «Ластівки» відомого майстра мікромініатюр, народного художника України **М. Сядристого**.

По-друге, біля витоків однієї з основних приток Либеді – Відрадний – розташований Національний авіаційний університет (НАУ, КМУЦА, КПЦА, КПЦПФ) – осередок освіти, науки і культури не тільки Києва, а й України. НАУ визнаний авторитетним міжнародним центром підготовки спеціалістів для авіації, космонавтики та інших галузей економіки України та зарубіжних країн. За роки понад 85-річної історії в його стінах підготовлено більше ніж 200 тисяч висококваліфікованих фахівців для 160 країн світу.

Поряд також розташовані Центр дитячої та юнацької творчості Солом'янського району м. Києва і музей живої історії «Мамаєва Слобода».

Дивлячись на композицію «ЛАСТІВКИ» є бажання доповнити на половинці макового зерна – НАУ, що символізує студентство – першокурсників та випускників.

Унікальне озеро після розчистки та благоустрою у парку «Відрадний» Солом'янського району м. Києва, а також зміни невеличкої ділянки русла, яку тепер називають «зеленою милею» і Проекту ревіталізації прибережної території річки Либідь у м. Києві завдяки діяльності громадської спілки «Фонд «Наша Либідь» – яскравий приклад єдності духовної і фахової культури: історії, природи та Людини.

P.S. У авіаконструктора **О.К. Антонова** був улюблений подарунок – універсальний літальний апарат «Либідь»: він і літає, і плаває та ходить по землі – мрія конструктора. Багатоваріантний літак АН-2 – здійснена його мрія.

Наша мрія, щоб лебіді та інші птахи почували себе комфортно на озері в парку «Відрадний», у відкритій ділянці русла річки Либідь та інших малих річках і озерах м. Києва. ■

З повагою,
Леонід Братіца

М. Сядристий
«Ластівки».

Композиція у половинці макового зерна.
Ластівки і пташенята виконані з золота (збільшено)

Біля витоку Либеді

*Злітають птахи щороку
У неба синього блакить,
Де славна Либідь, крок за кроком,
Своїм початком струменить.*

*З струмків джерельного розмаю
Вона черпає силу й міць,
Як вічний символ дивокраю –
Своя історія століть.*

*О Кію, Хориву та Щеку,
Навіки любляча сестра,
Твій Київ – православних Мекка,
В чеканні щастя і добра.*

*В минуле йде «залізна» віха,
Та, дочекавшись свого злету,
Все ж НАУ, Либеді на втіху,
Продовжить горду естафету.*

*Його досягнень славна збірка,
Столиці – гордість і краса,
Престижність НАУ у столітті
Повік, як сонце, не згаса.*

*Злітають птахи й пташенята
У неба чистого блакить,
Де з вірою в життя і свято
Одвічна Либідь струменить.*

Вірш «Біля витоку Либеді» був надрукований в газеті «Авіатор» 16 лютого 2004 р. №2(1368).

